லவோதிக்கேயா - எண் இரண்டு

புராட்டஸ்டண்ட் கொம்பு

Jeff Pippenger
2023-08-27

வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் முத்திரைநீக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுவரும் செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதில், புராட்டஸ்டண்ட் மறுமலர்ச்சியின் வேர், வளர்ச்சி, மற்றும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அறிதல் அத்தியாவசியமாகும். அந்த மறுமலர்ச்சியின் வரலாற்றின் உட்பகுதியில் உள்ள மூன்று முதன்மை வரிசைகள், வேதாகமத்தையும், வேதாகமத்தை ஆராய்வதில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய சரியான முறையியலையும், மேலும் அந்த வரலாற்றின் வழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தூதர்கள் அந்த வரலாற்றின் வழிக்குறிகளாயிருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றன. எப்போதும் இருப்பதுபோலவே, சாத்தான் பல போலிகளின் மூலம் கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தை மறைக்க முயன்றான்; அதுபோலவே, வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான சரியான முறையியலையும் பல போலிகளின் மூலம் மறைக்க அவன் முயன்றான்; அதோடு, அந்த வரலாற்றில் வழியெங்கும் எழுப்பப்பட்ட சரியான தூதர்களையும் (வழிக்குறிகளையும்) மறைக்கவும் அவன் முயன்றான்.

> “ஆனால் சாத்தான் செயலற்றவனாக இருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு சீர்திருத்த இயக்கத்திலும் அவன் முயன்றதையே, இப்போதும் அவன் முயன்றான்—உண்மையான கிரியைக்குப் பதிலாக அதன் போலியை அவர்கள்மேல் திணித்து, மக்களை வஞ்சித்து அழிக்க. கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் முதல் நூற்றாண்டில் பொய்க்கிறிஸ்துக்கள் இருந்ததுபோல, பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் பொய்த்தீர்க்கதரிசிகள் எழுந்தனர்.” The Great Controversy, 186.

1840 முதல் 1844 வரை உள்ள மில்லரைட் வரலாற்றில், புராட்டஸ்டண்ட் மதத்தின் ஆடை—(அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் எனும் பூமியின் மிருகத்துக்குள்ள இரு கொம்புகளில் ஒன்று)—மில்லரைட் அத்வெண்டிசம் புராட்டஸ்டண்ட் கொம்பாக ஆனது. அதே சமயத்தில், முன்பே தாங்கள் புராட்டஸ்டண்ட் என அறிவித்திருந்த சபைகள் வழிவிலகிய புராட்டஸ்டண்ட் மதமாக மாறின; அல்லது மில்லரைட்கள் அவற்றை அடையாளப்படுத்தியபடி, “ரோமின் மகள்கள்” ஆனது. 1843 ஆம் ஆண்டில் புராட்டஸ்டண்டுகள் முதல் தூதனின் செய்தியை நிராகரித்தபோது, அவர்கள் விழுந்தார்கள்; அப்பொழுது மில்லரைட்கள் புராட்டஸ்டண்ட் மதத்தின் ஆடையைத் தொடர்ந்து ஏந்திச் சென்றார்கள். மில்லரைட் வரலாறு, தேவன் தமது “வனாந்தரத்தில் உள்ள சபை”யை தேவனுடைய வார்த்தையின் முழு புரிதலுக்குக் கொண்டு வந்த தமது கிரியையின் உச்சக்கட்டமாக இருந்தது.

விசாரணை நியாயத்தீர்ப்பின் ஆரம்பம் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் சோதனையையும், குறிப்பாக சப்தத்தின் சோதனையையும் கொண்டு வந்தது. மூன்றாம் தூதனின் செய்தியை அறிவிப்பதற்கு, இருள் யுகங்களின் போது போப்பாட்சியின் மரபுகளும் வழக்கங்களும் கீழ் புதைக்கப்பட்டிருந்த தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்திய ஒரு சபை அவசியமாக இருந்தது. கிறிஸ்து 1840 முதல் 1844 வரையிலான வரலாற்றினிடத்துக்கு புரொட்டஸ்தாந்துகளை கொண்டு வந்து, வில்லியம் மில்லர் முன்மாதிரியாகக் காணப்பட்ட எலியாவின் சோதனையை முன்வைத்தார்; புரொட்டஸ்தாந்துகள் மில்லரின் செய்தியை நிராகரித்தபோது அவர்கள் ரோமுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். மில்லர் அறிவித்தபடி வழங்கப்பட்ட முதல் தூதனின் செய்தியின் சோதனை, கர்மேல் மலையில் எலியாவினால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டது.

> எலியா சகல ஜனங்களிடமும் வந்து, “நீங்கள் எவ்வளவு காலம் இரு கருத்துகளுக்கிடையில் தளர்ந்து நிற்பீர்கள்? கர்த்தர் தேவனாயிருந்தால் அவரைப் பின்பற்றுங்கள்; பாகால் தேவனாயிருந்தால் அவனைப் பின்பற்றுங்கள்” என்றான். ஜனங்கள் அவனுக்கு ஒரு வார்த்தையும் பதிலளிக்கவில்லை. 1 இராஜாக்கள் 18:21.

1840ஆம் ஆண்டில், மில்லரும் முதல் தூதனும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய எலியாவின் செய்தியை எதிர்கொண்டபோது, புராட்டஸ்டண்டுகள் பாகாலைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்!

பு ராட்டஸ்டன்ட் மறு மலர்ச்சி என்பது வேதாகமத்தி ன் சத்தி யங்கள்
மு த்தி ரைவி லக்கப்பட்டதைக் கு றி த்ததாகு ம்; அது தி யாத்தி ரா சபை
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்ட வரலாற்று க் காலத்தி ல் வழங்கப்படு ம் எ
வாக்கு த்தத்தம் செய்யப்பட்ட “வைகறை நட்சத்தி ரத்து டன்” தொடங்கி யது .
வேதாகமத்தி ற்கு எதி ரான நேரடி தாக்கு தல் அதற்கு பல
நூ ற்றாண்டு களு க்கு மு ன்பே ஆரம்பி த்தது ; அது The Great Controversy எ
நூ லி ல், கு றி ப்பாக வால்டென்சி யரின் வரலாற்றி ன் மூ லம், தெளிவாக
வெளிப்படு த்தப்பட்டு ள்ளது . 1930 ஆம் ஆண்டி ல், பெஞ்சமி ன் வி ல்கர்சன் Ou
Authorized Bible Vindicated என்ற பு த்தகத்தை வெளியி ட்டார். அந்தப் பு த்தகம்,
பி ன்னாளில் கி ங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தை மொழி பெயர்க்கப்
பயன்படு த்தப்பட்ட பரிசு த்தமான மூ லப் பி ரதி களு க்கு எதி ராக
நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தையு ம், கத்தோலி க்கர், வி சு வாசத்தி லி ரு ந்து
வி லகி ய பு ராட்டஸ்டன்டு த்து வம், மற்று ம் லவோதி க்கேயா
அட்வென்டி ஸ்டு கள் ஆகி யோரால் மு ன்னிறு த்தப்பட்டு ம் இன்னு ம்
மு ன்னிறு த்தப்பட்டு க் கொண்டு ம் இரு க்கு ம் பல்வேறு சாத்தானியக்
கள்ளப் பி ரதி களையு ம் ஆவணப்படு த்து கி றது . அந்தப் போராட்டம்
வால்டென்சி யரின் காலத்தி ற்கு வெகு நாட்களு க்கு மு ன்பே தொடங்கி
ஆயி னு ம், அவர்கள் இறு தி யி ல் 1611 கி ங் ஜேம்ஸ் வேதாகமமாக
மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சரியான கைப்பி ரதி களின் மு க்கி யத்து வத்தி ற்கு
சாட்சி யமளிக்கத் தங்கள் உயி ர்களையே அர்ப்பணித்தவர்களின்

வழி க்கு றி யு ம் அடையாளமு ம் ஆவர்.

1611 ஆம் ஆண்டில் கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தின் உருவாக்கம் மிகவும் குறிப்பான ஒரு மொழிபெயர்ப்பு செயல்முறையின் வழியாக நடந்தது. வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் செயல் உற்பத்தியின் ஏழு நிலைகளின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை நிறைவேற்ற ஏழு ஆண்டுகளும் எடுத்துக்கொண்டது; மேலும் ஏழு வேதாகம ஆண்டுகள் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது நாட்களாகும். அது, இயல்பாகவே, தானியேல் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தின் நிறைவேற்றமாக இயேசு அநேகரோடு உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்திய அதே தீர்க்கதரிசன நாட்களின் எண்ணிக்கையே ஆகும். அந்தப் பரிசுத்த வாரத்தின் நடுப்பகுதியில் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டார்; மேலும், நிச்சயமாக, சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவே வேதாகமத்தின் மையமாக இருக்கிறார். தேவனுடைய சுத்தமான வார்த்தையை உருவாக்கிய அந்த ஏழு நிலைகள் பின்வருமாறு இருந்தன.

- முதல்: தனிநபர்களால் செய்யப்பட்ட ஆரம்ப மொழிபெயர்ப்பு: சுமார் 50 மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஆறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்; அவற்றில் ஒவ்வொரு குழுவும் வேதாகமத்தின் வேறு வேறு பகுதிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தது. இத்தனிநபர்கள் மூலமொழிகளான எபிரெயம், அராமியம், மற்றும் கிரேக்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்குப் மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதில் ஈடுபட்டனர்.
- இரண்டாவது: குழு மறுபரிசீலனை: ஒவ்வொரு குழுவும் ஒரு பகுதிக்கான தங்களது மொழிபெயர்ப்பை நிறைவு செய்தபின், அந்தப் பணி குழு உறுப்பினர்களாலேயே மறுபரிசீலிக்கப்பட்டது. இதனால், கூட்டு கருத்துப் பங்களிப்பும் பிழைகள் திருத்தப்படுதலும் சாத்தியமானது.
- மூன்றாவது: பொது குழு மதிப்பாய்வு: பின்னர் தனித்தனியான குழுக்களின் மொழிபெயர்ப்புகள், பொது குழு என அழைக்கப்பட்ட விரிவான அறிஞர்கள் குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. இந்தக் குழு, ஆறு மொழிபெயர்ப்பு குழுக்களிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. அவர்கள் முழு பணியையும் மதிப்பாய்வு செய்து, வெவ்வேறு குழூக்களின் மொழிபெயர்ப்புகளை ஒப்பிட்டு ஒருமைப்படுத்தினர்.
- நான்காவது: கூடுதல் மறுஆய்வும் திருத்தமும்: பொதுக் குழுவால் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பதிப்பு, மேலதிக மறுஆய்வும் செம்மைப்படுத்தலும் செய்யப்படுவதற்காக தனிப்பட்ட குழுக்களிடம் மீண்டும் அனுப்பப்பட்டது. இந்த முற்படுத்தப்பட்ட மீளாய்வுச் செயல்முறை, மொழிபெயர்ப்பு ஒருமைப்பாடுடனும் துல்லியத்துடனும் இருப்பதை உறுதிப்படுத்த உதவியது.
- ஐந்தாம்: இறு தி பரிசீ லனையு ம் அங்கீ காரமு ம்: தனித்தனி கு ழு க்கள் தங்களு டைய தி ரு த்தங்களை நிறைவு செய்த பி ன்பு , இறு தி

மறுபரிசீலனையும் அங்கீகாரமும் பெறுவதற்காக இறுதி வரைவு பிரதியம் பொதுக்குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

- ஆறாவது: அரச அங்கீகாரமும் வெளியீடும்: அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு பின்னர் மன்னர் ஜேம்ஸ் முதலாம் அவர்களின் அங்கீகாரத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.
- ஏழாவது: அவர் தமது அரச அங்கீகாரத்தை வழங்கியபின், அந்த மொழிபெயர்ப்பு 1611 ஆம் ஆண்டில் வேதாகமத்தின் கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு (அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதிப்பு) என வெளியிடப்பட்டது.

> கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்; மண்ணால் செய்யப்பட்ட உருக்குக் குழியில் உருக்கப்பட்டு, ஏழு முறை சுத்திகரிக்கப்பட்ட வெள்ளியைப்போல இருக்கின்றன. கர்த்தாவே, நீர் அவைகளை காக்கும்; இந்த தலைமுறையினிடமிருந்து என்றென்றும் அவைகளைப் பாதுகாப்பீர். சங்கீதம் 12:6, 7.

சாத்தான் தேவனுடைய வார்த்தைக்கெதிராகவும், அந்த விரிவடைந்து வெளிப்படும் வரலாற்றின் பல்வேறு தூதர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் எல்லைக்குறிகளுக்கெதிராகவும், மேலும் 1611 ஆம் ஆண்டின் கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமம் எனும் அவருடைய வார்த்தையைச் சரியாகப் பிரித்தறியப் பயன்பட வேண்டிய முறையான முறைவியலுக்கெதிராகவும் நடத்தும் போராட்டத்தில், சங்கீதம் பன்னிரண்டில் குறிப்பாக அடையாளப்படுத்தப்பட்ட ஒரு எல்லைக்குறியாக அது நிற்கிறது. கெடுபிடியான கத்தோலிக்க கைப்பிரதிகளின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட பல்வேறு போலியான வேதாகமங்களில் எதுவும் சங்கீதம் பன்னிரண்டின் அளவுகோல்களை நிறைவேற்றுவதில்லை. ஏழு படிகளை உடைய சுத்திகரிப்பு முறையும் இரண்டாயிரத்து ஐநூற்று இருபது நாட்கள் எனும் காலப்பகுதியும், கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமமே தேவனுடைய “சுத்தமான வார்த்தைகள்” என்பதை அடையாளப்படுத்துகின்றன. தேவன் கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தைத் தனது சுத்தமான வார்த்தையாக என்றென்றும் காக்கும்படி வாக்களிக்கிறார்; ஆகையால், வில்லியம் மில்லரை உட்படப் புராட்டஸ்தாந்து சீர்திருத்தவாதிகள் பயன்படுத்திய “வரலாற்றுவாதம்” எனும் முறைவியலையும் நிலைநிறுத்துவதாகவும் அவர் வாக்களிக்கிறார்.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில், *The Great Controversy* என்னும் நூலில் “சீர்திருத்தத்தின் காலை நட்சத்திரம்” என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் ஜான் வைக்ளிப், பொதுமகனும் கூட புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு மொழியில் வேதாகமத்தை மொழிபெயர்க்க தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்டார். அவர் புராட்டஸ்டண்ட் சீர்திருத்தத்தின் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் வழிக்குறியை அடையாளப்படுத்தும் தூதர் ஆவார்.

> வைக்ளிப் தொடங்கி வைத்த அந்த மகத்தான இயக்கம்—மனச்சாட்சியையும் அறிவையும் விடுவித்து, நீண்டகாலம

ரோமி ன் வெற்றி ரதத்தோடு கட்டு ண்டி ரு ந்த ஜாதி களைச்
சு தந்தி ரப்படு த்த வேண்டி யி ரு ந்தது —அதன் ஊற்று க்கண்
வேதாகமத்தி லேயே இரு ந்தது . இங்கேயே, ஜீ வநதி யி ன் நீரைப் போல,
பதி னான்காம் நூ ற்றாண்டி லி ரு ந்து யு கங்களாய்த் தொடர்ந்து பாய்ந்த
வரு ம் அந்த ஆசீ ர்வாதப் பெரு க்கி ன் மூ லாதாரம் இரு ந்தது . வைக்ளிப்,
பரிசு த்த வேதாகமத்தை, தேவனு டைய சி த்தத்தி ன் தெய்வீ கத்
தூ ண்டு தலால் அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாடாகவு ம், வி சு வாசத்தி ற்கு ம்
நடத்தைக்கு மான போது மான வி தி யாகவு ம், மு ழு மையான
நம்பி க்கையோடு ஏற்று க்கொண்டார். ரோமச் சபையைத் தெய்வீ கமு ம்
தவறாதது மான அதி காரமாகக் கரு தவு ம், ஆயி ரம் ஆண்டு களாக
நிலைபெற்றி ரு ந்த போதனைகளையு ம் மரபு களையு ம் எந்தக்
கேள்வி யு மி ன்றி பணிவான மரியாதையோடு ஏற்று க்கொள்ளவு ம் அவர்
கல்வி யளிக்கப்பட்டி ரு ந்தார்; ஆனால் இவையெல்லாவற்றி லி ரு ந்து ம்
வி லகி , தேவனு டைய பரிசு த்த வார்த்தையைச் செவி மடு க்க அவர்
தி ரு ம்பி னார். மக்கள் அங்கீ கரிக்க வேண்டு ம் என்று அவர் வலி யு று த
அதி காரம் இது வே. பாப்பரசர் வழி யாகச் சபை பேசு வதற்கு ப் பதி லாக,
தமது வார்த்தையி ன் மூ லம் பேசு கி ற தேவனு டைய சத்தமே ஒரே
உண்மையான அதி காரம் என்று அவர் அறி வி த்தார். மேலு ம், வேதாகமம்
தேவனு டைய சி த்தத்தி ன் பரிபூ ரண வெளிப்பாடாக இரு ப்பதோடு
மட்டு ம் அல்லாமல், பரிசு த்த ஆவி யே அதற்கான ஒரே வி ளக்ககரர்
என்று ம், அதன் போதனைகளை ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு வரு ம் தமக்கான
கடமையைத் தாமே அறி ந்து கொள்ள வேண்டு ம் என்று ம் அவர்
போதி த்தார். இவ்வாறு அவர் மனிதர்களின் மனங்களைப்
பாப்பரசரிடமி ரு ந்து ம் ரோமச் சபையி டமி ரு ந்து ம் தேவனு டைய
வார்த்தையி ன்பால் தி ரு ப்பி னார்.

“மறுமலர்ச்சியாளர்களில் விக்லிப் மகத்தானோரில் ஒருவராயிருந்தார்.
அறிவின் விசாலத்திலும், சிந்தனையின் தெளிவிலும், சத்தியத்தை
நிலைநிறுத்துவதிலான உறுதியிலும், அதைத் தற்காத்திடுவதிலான
துணிவிலும், அவருக்குப் பிற்காலத்தில் வந்தவர்களில் மிகச் சிலரே
அவருக்கு இணையாக இருந்தனர். வாழ்க்கையின் பரிசுத்தம்,
படிப்பிலும் உழைப்பிலும் சோர்வறியா முயற்சி, களங்கமற்ற நேர்மை,
மேலும் தமது ஊழியத்தில் கிறிஸ்துவைப் போன்ற அன்பும்
உண்மைப்பற்றும், மறுமலர்ச்சியாளர்களில் முதல்வரான அவரைச்
சிறப்பித்தன. அவர் வெளிப்பட்ட காலம் அறிவுசார் இருளாலும்
நெறிக்கேடான சீரழிவாலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் இது இப்படியே
இருந்தது.”

“வைக்ளிஃப்பி ன் கு ணநலன், பரிசு த்த வேதாகமத்தி ன் கல்வி யளிக்கு ம்
மற்று ம் மாற்று ம் வல்லமையி ற்கான ஒரு சாட்சி யாகு ம். அவர்
எப்படி ப்பட்டவராயி ரு ந்தாரோ, அவரை அப்படி ப்படு த்தி யது
வேதாகமமே. வெளிப்பாட்டி ன் மகத்தான சத்தி யங்களைப் பற்றி க்
கொள்ளு ம் மு யற்சி , சகல தி றன்களு க்கு ம் பு த்து ணர்ச்சி யையு ம்
வீ ரியத்தையு ம் அளிக்கி றது . அது மனதை வி ரிவு படு த்து கி றது ,
உணர்தி றன்களைத் தீ ட்டு கி றது , தீ ர்ப்பாற்றலைப் பழு க்கச் செய்கி றது

> வேதாகமப் படி ப்பு , வேறு எந்தப் படி ப்பாலு ம் மு டி யாதபடி , ஒவ்வொரு சி ந்தனையையு ம், உணர்வையு ம், உயர்வான வி ரு ப்பத்தையு ம் மேன்மைப்படு த்து ம். அது நோக்கத்தி ன் நிலைத்தன்மையையு ம், பொறு மையையு ம், தைரியத்தையு ம், மனோதி டத்தையு ம் அளிக்கி றது ; அது கு ணநலனைச் செம்மைப்படு த்தி , ஆத்து மாவை பரிசு த்தப்படு த்து கி றது . மாணவனு டைய மனதை அளவற்ற மனதோடு நேரடி யான தொடர்பு க்கு ள் கொண்டு வரு ம், வேதாகமங்களின் ஊக்கமி க்க, பயபக்தி யு ள்ள ஆய்வு , மனிதத் தத்து வம் வழங்கக்கூ டி ய மி கச் சி றந்த பயி ற்சி யால் உண்டானதைவி டவு ம், வலி மையானது ம் அதி கச் செயல்தி றனு டையது மான அறி வாற்றலு டனு ம், அதேபோல் உயர்ந்த கொள்கையு டனு ம் கூ டி ய மனிதரை உலகி ற்கு அளித்தி ரு க்கு ‘உம்மு டைய வார்த்தைகளின் வெளிச்சம்,’ என்று சங்கீ தக்காரன் கூ று கி றான், ‘ஒளியைக் கொடு க்கி றது ; அது எளியவர்களு க்கு பு த்தி யைக் கொடு க்கி றது .’ சங்கீ தம் 119:130.” The Great Controversy, 93, 94.

The Great Controversy என்னும் நூலில் John Wycliffe குறித்து அளிக்கப்பட்ட சாட்சியின் தொடர்ச்சியாக, சகோதரி வைட் விசுவாசமுள்ள சீர்திருத்தவாதிகளின் (வழிக்குறிகள்) ஒரு பட்டியலை வழங்குகிறார்; அது இறுதியில் சீர்திருத்தவாதியான John Knox அவர்களிடம் வந்து சேருகிறது. Mary, the Queen of Scotland, John Knox அவர்களிடம் முன்வைத்த ஒரு முக்கியமான கேள்வியை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

> “ஜான் நாக்ஸ் திருச்சபையின் மரபுகளையும் மறைமயக்கங்களையும் விட்டு விலகி, தேவனுடைய வார்த்தையின் சத்தியங்களில் போஷிக்கப்பட்டிருந்தார்; மேலும் விஷார்டின் போதனை, ரோமின் கூட்டுறவைத் துறந்து, துன்புறுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தவாதிகளோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்ளும் அவரது மனஉறுதியை உறுதிப்படுத்தியிருந்தது….”
>
> “ஸ்காட்லாந்தி ன் இராணியு டன் நேரு க்கு நேர் நிறு த்தப்பட்டபோது , அவளது சந்நிதி யி ல் பு ராட்டஸ்டண்டு களின் பல தலைவர்களின் வைராக்கி யம் தளர்ந்தி ரு ந்த நிலையி லு ம், ஜான் நாக்ஸ் சத்தி யத்தி ற்காக அசைக்கமறி யாத சாட்சி யை அளித்தார். அவர் அன்பு வெளிப்பாடு களால் கவரப்படவேண்டி யவர் அல்லர்; மி ரட்டல்களின் மு ன்பு ம் அவர் தளரவி ல்லை. இராணி அவர்மேல் மதவெறு க்கோட்பாட்டி ன் கு ற்றத்தைச் சு மத்தி னாள். அரசு தடைசெய்த ஒரு மதத்தை மக்கள் ஏற்று க்கொள்ளு ம்படி அவர் கற்பி த்ததாகவு ம், இவ்வாறு பி ரஜைகள் தங்கள் அரசர்களு க்கு க் கீ ழ்ப்படி யவேண்டு ம் என்று கட்டளையி டு ம் தேவனு டைய ஆணையை மீ றி யதாகவு ம் அவள் அறி வி த்தாள். அதற்கு நாக்ஸ் உறு தி யாகப் பதி லளித்தார்:—‘சரியான மதம் தன் தோற்றத்தையோ அதி காரத்தையோ அரசர்களிடமி ரு ந்து பெறு வதி ல்லை; நித்தி யமான தேவனிடமாத்தி ரமே பெறு கி றது . ஆகையால், பி ரஜைகள் தங்கள் அரசர்களின் வி ரு ப்பங்களு க்கு ஏற்ப தங்கள் மதத்தை வடி வமைக்கப் பி ணைக்கப்படவி ல்லை. ஏனெனில், பலவேளைகளில், எல்லோரையு ம் வி ட அரசர்களே தேவனு டைய

> உண்மையான மதத்தை மி க அதி கமாக
> அறி யாதவர்களாயி ரு க்கி றார்கள். அபி ரகாமி ன் சந்ததி அனைவரு ம்,
> அவர்கள் நீண்ட காலம் பி ரஜைகளாயி ரு ந்த பார்வோனின் மதத்தையே
> சேர்ந்தி ரு ந்தி ரு ந்தால், அம்மையீ ரே, அப்போது உலகத்தி ல் என்ன மதம்
> இரு ந்தி ரு க்கு ம் என்று நான் கேட்டு க்கொள்கி றேன்.
> அப்போஸ்தலர்களின் நாட்களிலே அனைவரு ம் ரோமப் பேரரசர்களின்
> மதத்தையே சேர்ந்தி ரு ந்தி ரு ந்தால், அம்மையீ ரே, இப்போது
> பூ மி யி ன்மேல் என்ன மதம் இரு ந்தி ரு க்கு ம் என்று நான்
> கேட்டு க்கொள்கி றேன். ... ஆகையால், அம்மையீ ரே, பி ரஜைகள் தங்கள்
> அரசர்களு க்கு மரியாதை செலு த்து ம்படி கட்டளையி டப்பட்டி ரு ந்தாலு
> அவர்கள் தங்கள் அரசர்களின் மதத்தி ற்கு ப் பி ணைக்கப்படவி ல்லை
> என்பதை நீங்கள் உணரலாம்.'"
>
> "மரியா கூறினாள்: 'நீங்கள் வேதவசனத்தை ஒரு விதமாக
> விளக்குகிறீர்கள்; அவர்கள் [ரோமச் சபையின் போதகர்கள்] அதனை
> வேறு விதமாக விளக்குகிறார்கள்; நான் யாரை நம்ப வேண்டும், யார்
> நீதிபதியாக இருப்பார்?'"
>
> "'தமது வார்த்தையில் தெளிவாகப் பேசுகிற தேவனை நீங்கள்
> நம்பவேண்டும்,' என்று மறுசீர்திருத்தகர் பதிலளித்தார்; 'மேலும்,
> வார்த்தை உங்களுக்கு எவ்வளவு வரை போதிக்கிறதோ, அதற்கு
> அப்பாற்பட்டு நீங்கள் இதனையோ அதனையோ எதையும்
> நம்பக்கூடாது. தேவனுடைய வார்த்தை தன்னிலே தெளிவானது;
> ஏதேனும் ஓர் இடத்தில் இருள் இருப்பதாக இருந்தால், ஒருபோதும்
> தமக்குத்தாமே முரணாக இருப்பதில்லாத பரிசுத்த ஆவியானவர்,
> அதையே பிற இடங்களில் இன்னும் தெளிவாக விளக்குகிறார்;
> ஆகையால் பிடிவாதமாக அறியாமையில் இருப்போருக்கல்லாமல்
> வேறெவருக்கும் எந்தச் சந்தேகமும் மீதியாக இருக்க முடியாது.'
> இப்படிப்பட்ட சத்தியங்களையே அஞ்சாத மறுசீர்திருத்தகர், தன்
> உயிரையே ஆபத்திற்குள்ளாக்கிக்கொண்டு, அரசரின் செவியிலே
> உரைத்தார். அதே தளராத தைரியத்தோடு அவர் தன் நோக்கத்தில்
> நிலைத்திருந்து, ஜெபித்தும் கர்த்தருடைய யுத்தங்களைப் போராடியும்,
> ஸ்காட்லாந்து பாப்புத்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெறும் வரையில்
> தொடர்ந்தார்." The Great Controversy, 250, 251.

சீர்திருத்தவாதியையும் இராணியையும் இணைத்த இந்தச் சம்பவம், வேதாகமத்தையும், சீர்திருத்தவாதிகளையும், வேதாகமப் படிப்பின் முறையியலையும் போலியாக உருவாக்குவதற்கான சாத்தானின் முயற்சியை அடையாளப்படுத்தும் சீர்திருத்த வரலாற்றின் மூன்றாவது இழையை வெளிப்படுத்துகிறது. இராணியிடம் யோவான் அளித்த பதில், சரியான முறையியல் "வரலாற்றுவாதம்" என்பதாகும்; அது, பரிசுத்த ஆவியால் ஒரு தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக் கோடு இன்னொரு தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக் கோட்டின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது என்ற அடிப்படையில் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரு ளின் நடு வி ல் ஒளி தி றக்கப்பட்டது . வி க்லி ஃப் மற்று ம் ஆரம்பக் கால
சீ ர்தி ரு த்தக்காரர்கள், மி ல்லரைட் வரலாறு வரை மு ழு வது ம்,
“வரலாற்று வாதம்” என்று அழைக்கப்படு ம் வேதாகமப் படி ப்பு மு றையைப்
பயன்படு த்தி னர். வேதாகமத்தை ஆய்வு செய்யு ம் அந்த வேதாகமப்
படி ப்பு மு றையி ன் வரலாறு அடி க்கடி கவனிக்கப்படாமல் வி டப்படு கி
ஆனால் மி ல்லர் ஏற்று க்கொண்டது டன் பி ன்னர் Future for America
ஏற்று க்கொண்ட தீ ர்க்கதரிசன வி ளக்க வி தி களின் மு க்கி யத்து வத்தை
ஒரு வர் உண்மையாகக் காண வேண்டு மெனில், அதை உணர்ந்து
கொள்ளு தல் இன்றி யமையாததாகு ம்.

சகோதரி வைட், தேவனுடைய பெயரால் அழைக்கப்படும் ஜனங்களாக அடையாளப்படுத்தும் சபைகள் இரண்டே உள்ளன. அவை பண்டைய இஸ்ரவேலும் ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையும் ஆகும்.

> “நாம் தேவனுடைய மக்கள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கான காரணங்கள் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்பட வேண்டும். உபாகமம் 4:1–13” Manuscript Releases, தொகுதி 8, 426.

‘அப்போஸ்தலர்களின் சபை,’ போப்பரசின் இருளின் காலத்தில் வனாந்தரத்திலிருந்த சபை—இவை ஒருபோதும் தேவனுடைய பெயரிடப்பட்ட ஜனங்கள் என்று அழைக்கப்படவில்லை; ஏனெனில் அந்தச் சொல் (பெயரிடப்படுதல் என்று பொருள்) தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் பொறுப்புக் காப்பாளர்களாக இருக்க வேண்டிய பொறுப்பு அளிக்கப்பட்ட ஒரு சபையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; மேலும், அட்வென்டிசத்துடன் அவர்கள் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசனச் சத்தியங்களின் காப்பாளர்களாகவும் இருக்க வேண்டியிருந்தது.

> “பண்டைய இஸ்ரவேலை அவர் அழைத்ததுபோலவே, இக்காலத்தில் தமது சபையையும் தேவன் பூமியில் ஒளியாக நிலைத்திருக்குமாறு அழைத்திருக்கிறார். சத்தியத்தின் வல்லமையுள்ள வெட்டுக்கத்தியினால், முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளின் மூலம், அவர்களைச் சபைகளிலிருந்தும் உலகிலிருந்தும் பிரித்தெடுத்து, தமக்கே உரிய புனித நெருக்கத்திற்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறார். தமது நியாயப்பிரமாணத்தின் பொறுப்பாளர்களாக அவர்களை அவர் ஆக்கியிருக்கிறார்; இக்காலத்திற்குரிய தீர்க்கதரிசனத்தின் மகத்தான சத்தியங்களை அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார். பண்டைய இஸ்ரவேலுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பரிசுத்த வாக்குகள்போலவே, இவையும் உலகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு புனித நம்பிக்கையாக்கப்பட்ட பொறுப்பாகும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14ஆம் அதிகாரத்தின் மூன்று தூதர்கள், தேவனுடைய செய்திகளின் ஒளியை ஏற்றுக்கொண்டு, பூமியின் நீள அகலமெங்கும் எச்சரிப்பை முழங்கும்படி அவருடைய முகவர்களாக முன்செல்லும் மக்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.” Testimonies, volume 5, 455.

தேவனு டைய தீ ர்க்கதரிசன சத்தி யங்களைத் தி றந்து காட்டு வதற்கு த்
தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட தூ தராக வி ல்லி யம் மி ல்லர் இரு ந்தார்; மேலு ம் அந்
சத்தி யங்கள் 1844 ஆம் ஆண்டி ல் ஒரு ஜனத்தை மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ன்
தி றந்த வாசலு க்கு க் கொண்டு சென்றபோது , தேவன் தமது
நியாயப்பி ரமாணத்தை அப்போது வெளிப்படு த்தி னார். வேதாகமத்தைத்
தி றந்து காட்டி , பு ராட்டஸ்டண்ட் சீ ர்தி ரு த்தத்தி ன் தொடக்கங்களை
உரு வாக்கு வதி ல் வைக்ளிஃப் ஒரு வழி க்கு றி யாக இரு க்கி றார்; ஆனா
“தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் மகத்தான சத்தி யங்களை” நிலைநிறு த்து ம்
தேவனு டைய கி ரியையி ன் வழி க்கு றி யாகவு ம் அவர் இரு க்கி றார்.
யோவான் வைக்ளிஃப், பாப்பரசாட்சி யி ன் ஆயி ரத்து இரு நூ ற்று அறு ப
ஆண்டு க் கால ஆட்சி யி ன் வரலாற்றி ல் அடையாளப்படு த்தப்பட்ட
வி டி யற்கால நட்சத்தி ரமாக இரு ந்தார். அவரது பணி பதி னான்காம்
நூ ற்றாண்டி ல் தொடங்கி யது ; பி ன்னர் பதி னேழாம் நூ ற்றாண்டி ல், அந்
தீ ர்க்கதரிசன வரிசையி ன் மற்றொரு வழி க்கு றி 1611 ஆம் ஆண்டி ல் கி ங்
ஜேம்ஸ் வேதாகமம் உரு வாக்கப்பட்டதாயி ரு ந்தது . அந்த வரிசையி ல் நாம்
இறு தி யி ல் மி ல்லரின் தீ ர்க்கதரிசன வி ளக்க வி தி களாகி ய வழி க்கு
அடைகி றோம். மி ல்லர் அந்தச் சத்தி ய வரிசையி ல் ஒரு வழி க்கு றி ;
அவரு டைய வி தி களு ம் அப்படி யே. அவரு டைய வி தி கள், Prophetic Keys e
வெளியீ ட்டி னால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் அட்வென்டி சத்தி ல
மு டி வி லு ள்ள ஒரு வழி க்கு றி க்கு சாட்சி யமளிக்கி ன்றன.

மில்லரின் விதிகள், வேதாகமத்தின் மூலமும் சரியானதும் ஆன
உரைகளைப் பாதுகாக்கும் பணியையும், மேலும் வேதாகமத்தின்
உண்மையான புரிதலைத் திறந்துகாட்டும் பணியையும்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக் கோட்டிலுள்ள
ஒரு வழிக்குறியென நாம் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால்—அந்தப்
பணிக்காகவே சீர்திருத்தக்காரர்கள் “வரலாற்றுவாதம்” என்று
அழைக்கப்படும் பரிசுத்தமான ஆய்வுமுறையைப் புரிந்துகொண்டு
பயன்படுத்தும்படி வழிநடத்தப்பட்டார்கள்—அப்பொழுது,
அட்வென்டிசத்தின் முடிவில் மூன்றாம் தூதனுடைய ஒளியை முன்வைத்து
பாதுகாக்கும் பணியுடன் தொடர்புடைய தீர்க்கதரிசனச் சத்தியங்களை
அறிந்துகொள்ளத் தேவையான தகவல் நமக்குக் குறைவாகும். இந்தக்
காரணத்தினால், அந்த வரலாற்றுக் கோட்டைச் சுருக்கமாக ஒரு
பார்வையிடுவது முக்கியமானதாகும்.

“பு ராட்டஸ்டண்ட்” என்ற சொல்லு க்கான ஒரே உண்மையான வரையறை
ரோமைக்கு எதி ராகப் போராடு வதே ஆகு ம். ஒரு சபை ரோமைக்கு
எதி ராகப் போராடு வதை நிறு த்தி வி ட்டால், அது இனி பு ராட்டஸ்டண்ட்
அல்ல; அப்போது , மு தல் தூ தனின் செய்தி யை நிராகரித்த
பு ராட்டஸ்டண்டு கள் ஆனது போல், அது ரோமி ன் ஒரு மகளாகி வி டு கி
கத்தோலி க்க சபையி லி ரு ந்து வெளிவந்த பு ராட்டஸ்டண்டு களின்
“கு றி க்கோள் வாசகமாக” அமைந்த பி ரதான பு ரிதல், “வேதாகமமு ம்
வேதாகமம் மட்டு மே” என்பதாக இரு ந்தது . ஆயி னு ம், வேதாகமம் சரியாகப்

பிரித்து உணரப்படவேண்டியிருந்தது என்பதை வரலாறு சாட்சியமாக
அறிவிக்கிறது.

> நீ உன்னை தேவனுக்குப் பிரியமானவனாகவும், வெட்கப்படத் தேவையில்லாத ஊழியக்காரனாகவும், சத்திய வசனத்தைச் சரியாக வகுத்துப் போதிப்பவனாகவும் காணப்படும்படி முயற்சி செய். ஆனால் அசுத்தமும் வீணுமான பேச்சுகளை விலக்கு; அவைகள் இன்னும் அதிகமான தேவபக்தியின்மைக்குக் கொண்டு செல்லும். 2 தீமோத்தேயு 2:15, 16.

சத்தியத்தின் வார்த்தையைச் சரியாகப் பிரித்து விளங்கிக் கொள்ளும் தங்களுடைய முயற்சிகளில் புராட்டஸ்டண்டுகள் பயன்படுத்தும்படி வழிநடத்தப்பட்ட வேதாகம ஆய்வுமுறை “வரலாற்றுவாதம்” ஆகும். அந்த முறை சாத்தானின் தாக்குதலுக்கான குறிப்பிட்டவும் கடுமையானவும் இலக்காக இருந்தது; மேலும் அவன் அதைத் தாக்கினான்.

> “கிறித்தவம் என்பதற்கு உரிய கூறுகள் எவை, சத்தியம் எது, நாம் பெற்றுக்கொண்ட விசுவாசம் எது, வேதாகமத்தின் நியமங்கள் எவை—அதாவது, உயர்ந்த அதிகாரத்திலிருந்து நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியமங்கள் எவை என்பதை நாம் நாமே அறிந்திருக்க வேண்டும்.” The 1888 Materials, 403.

சீர்திருத்தக்காரர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வில்லியம் மில்லர் வரையிலும், அவரையும் உட்படுத்தியும் நிலைத்திருந்த வேதாகம முறைமையைச் சிதைப்பது, குறிப்பாக பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலேயே பிரான்சிஸ்கோ ரிபேரா (1537–1591) என்ற பெயருடைய ஒரு யெசுவிய அறிஞருடன் தொடங்கியதாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது; எதிர்காலவாத விளக்கத்தைப் பிரபலப்படுத்தியவராக அவருக்குப் புகழ் வழங்கப்படுகிறது. அவர் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எனும் புத்தகத்தின் மீது ஒரு விளக்கவுரையை எழுதியார்; அதில், தீர்க்கதரிசனங்களின் வரலாற்றுச் சூழலிலிருந்து அவற்றை விலக்கி நிறுத்தும் ஒரு எதிர்காலவாத விளக்கத்தை முன்வைத்தார். வரலாற்றுவாதத்தின் முறைமை எப்போதும் உண்டாக்கிய சத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்காகவே ரிபேரா இந்த முறைமையை உருவாக்கினார். அந்தச் சத்தியம் என்னவெனில், ரோமப் போப்பே வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்திக்கிறிஸ்து என்பதே ஆகும்.

பதினேழாம் மற்றும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில், ரிபேராவின்
பொய்யான விளக்கமுறை சாத்தானுக்குரியதும் நிலைக்காததுமென்பதை
புராட்டஸ்டண்ட் மதம் அறிந்திருந்தது என்பதை ஆவணப்படுத்த முடியு
அந்த வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்த புராட்டஸ்டண்டுகள், யெசுவிய
அறிஞரின் “அபவித்ரமானதும் பயனற்றதுமான வாதப் பேச்சுகளை”
எதிர்த்து நூல்களையும் சிற்றேடுகளையும் எழுதியனர். ஆனால் 1909
ஆண்டில், ட்ரோஜன் குதிரையான ஸ்கோஃபீல்டு குறிப்பு வேதாகமம்
வெளியிடப்பட்டது; அந்த வேதாகமத்தின் அடிக்குறிப்புகளில்
சேர்க்கப்பட்டிருந்த குறிப்புகள், ரிபேராவின் போதனைகளையும் மனு

லகு ன்ஸா (1731–1801) எனு ம் மற்றொரு யெசு வி யரின் போதனைகளையு ம் அடி ப்படையாகக் கொண்டி ரு ந்தன. லகு ன்ஸா, Juan Josafat Ben-Ezra என்ற பு னைபெயரில் எழு தி யார்; மேலு ம் The Coming of the Messiah in Glory and Majesty என்ற தலைப்பு டைய ஒரு நூ லை வெளியி ட்டார். அவரு க்கு மு ன் ரிபேரா செய்தது போலவே, அந்த நூ லு ம் வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் என்னு ம் நூ லி ல் உள்ள தீ ர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றத்தி ன்மீ து நேரடி யான தாக்கு தலாக இரு ந்தது .

சாத்தான் குழப்பத்தால் மறைத்துவிட வேண்டிய செய்தி வெளிப்படுத்தின விசேஷப் புத்தகத்திலிருந்து வரும் இறுதி எச்சரிக்கைச் செய்தியே என்பதை அறிந்திருந்தான். ஸ்கோஃபீல்ட் குறிப்புப் பைபிளின் உள்ளுறை மேற்கோள்களுக்குள் அந்த இரண்டு யெசுவிய ஆசாரியர்களின் அசுத்தமானதும் வீணானதும் ஆன வாதவிவாதங்களை உட்புகுத்தியதன் மூலம், சாத்தான் விசுவாசத்திலிருந்து விலகிய புரொட்டஸ்டண்டுகளை யெசுவிய முறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நடத்தி, இவ்வாறு அவர்களைச் சத்தியத்திற்குக் குருடராக்கினான். வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் எதிர்க்கிறிஸ்து யார் என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டறியும் வாய்ப்பை அகற்றிய பல கத்தோலிக்க தீர்க்கதரிசன மாதிரிகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் சாத்தான் இதை நிறைவேற்றினான். இது சாத்தானுக்கு கடினமான வஞ்சகமாக இருக்கவில்லை; ஏனெனில் 1843 ஆம் ஆண்டில் மில்லரின் செய்தியை அவர்கள் நிராகரித்ததன் மூலம், அந்தப் புரொட்டஸ்டண்டுகள் ஏற்கனவே ரோமன் திருச்சபைக்கே திரும்பிச் சென்றிருந்தார்கள்.

கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்பு முதல் சில நூற்றாண்டுகளிலேயே ஆரம்பமான சாத்தானின் வேதாகமத்தின்மீதான தாக்குதலை ஆவணப்படுத்தும் பல புத்தகங்களும் கட்டுரைகளும் ஆண்டுகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அந்தத் தாக்குதல், கள்ளக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு கள்ள வேதாகமங்கள் உருவாக்கப்படும் நிலையை எட்டியது. சாத்தான், தேவனுடைய வார்த்தையைத் தாங்கள் உயிரோடிருக்கும்போதே நிலைநிறுத்துவதற்காக எழுப்பப்பட்ட சீர்திருத்தக்காரர்கள்மேலும் தாக்குதல் நடத்தியதோடு, அந்தச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் இறந்த பின்னரும் தாக்குதலைத் தொடர்ந்தான்.

இன்றைய Seventh-day Adventist வரலாற்றாசிரியர்களும் இறையியலாளர்களும் William Miller என்ற பொருளை எவ்வாறு கையாளுகிறார்கள் என்பதைச் சற்று எண்ணிப் பாருங்கள். அவர்கள் அவரது எலும்புகளைத் தோண்டியெடுத்து Mississippi நதியில் எறிந்துவிட்டார்களோ என்பதுபோல உள்ளது.

> “வி ல்லி யம் மி ல்லர் சாத்தானின் ராஜ்யத்தை உலு க்கி க் கொண்டி ரு ந்தார்; ஆகையால் அந்த மகா எதி ரி, அந்தச் செய்தி யி ன் வி ளைவை எதி ர்த்து செயல்படு வதையே மட்டு ம் அல்லாது , அந்தத்

> தூ தரையே அழி த்து வி டவு ம் மு யன்றான். தந்தை மி ல்லர், வேதாகமச் சத்தி யத்தைத் தம் கேட்போரின் இரு தயங்களு க்கு நடைமு றையாகப் பொரு ந்து மாறு வி ளக்கி ப் பயன்படு த்தி யபோது , கி றி ஸ்து வு ச் அவரு டைய அப்போஸ்தலர்களு க்கு ம் எதி ராக யூ தர்களின் கோபம் எழு ப்பப்பட்டது போலவே, கி றி ஸ்தவர்களென்று கூ றி க்கொண்டவர்களின் சி னமு ம் அவர்மேல் எரிந்தெழு ந்தது . சபை உறு ப்பி னர்கள் கீ ழ்தர மக்களைத் தூ ண்டி வி ட்டனர்; மேலு ம் பல சந்தர்ப்பங்களில், அவர் கூ டு கையி ன் இடத்தைவி ட்டு பு றப்படு ம்போது அவரு டைய உயி ரை அழி க்க வி ரோதி கள் சூ ழ்ச்சி செய்தனர். ஆனால் பரிசு த்தத் தூ தர்கள் அந்தக் கூ ட்டத்தி ன் நடு வி ல் இரு ந்தனர்; அவர்களி ஒரு வன், மனிதனின் ரூ பத்தி ல், கர்த்தரு டைய இந்த ஊழி யக்காரரின் கையைப் பற்றி க்கொண்டு , கொந்தளித்த கூ ட்டத்தி னின்று ம் அவரை பாது காப்பாக வழி நடத்தி னான். அவரு டைய பணி இன்னு ம் நிறைவு பெறவி ல்லை; ஆகையால் சாத்தானு ம் அவனு டைய ஏவலாளர்களு ம் தங்கள் நோக்கத்தி ல் ஏமாற்றமடைந்தனர்.” Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

அதே அட்வென்டிசத்தின் இரு வகைப்பாடுகள் (இறையியலாளர்கள் மற்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள்) மில்லரின் விதிகளின் செல்லுபடியாக்கத்தை எவ்வாறு தாழ்த்திக் காட்டியும் மறைத்தும் விட்டன என்பதைப் பாருங்கள்; உண்மையாக மூன்று தேவதூதர்களின் செய்திகளை அறிவிப்போர் அனைவராலும் அவை பயன்படுத்தப்படும் என்று சகோதரி வைட் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

> “மூன்றாம் தூதனின் செய்தியை அறிவிப்பதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், பிதா மில்லர் ஏற்றுக்கொண்ட அதே முறையின்படி வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து வருகின்றனர். Views of the Prophecies and Prophetic Chronology எனப்படும் சிறு நூலில், பிதா மில்லர் வேதாகமப் படிப்பிற்கும் விளக்கத்திற்கும் உரிய பின்வரும் எளியதாயினும் புத்திசாலித்தனமானதும் முக்கியமானதுமான விதிகளை அளிக்கிறார்:—”
>
> “[ஒன்று முதல் ஐந்து வரையான விதிகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன.]”
>
> “மேலே கூறப்பட்டவை இந்த விதிகளின் ஒரு பகுதியே; வேதாகமத்தைப் பற்றிய எங்கள் ஆய்வில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கொள்கைகளைக் கவனமாகப் பின்பற்றுவது நமக்கெல்லாருக்கும் நன்மையாக இருக்கும்.” Review and Herald, November 25, 1884.

தேவனு டைய வார்த்தையி ன் வளர்ச்சி யு ம் நிலைநிறு த்தலு ம் தொடர்பு டைய தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றி ன் அந்த மூ ன்று நூ ல்தொடர்களையு ம் மீ ளாய்வு செய்யாமல், வி ல்லி யம் மி ல்லரைச் செய்தி யை அறி வி த்ததி ல் எலி யாவால் மு ன்னு ரு வாக்கப்பட்ட தூ த நீதி மான்களின் உயி ர்த்தெழு தலி ல் மி ல்லர் எழு ப்பப்படு வார் என்ற

வாக்கு று தி யி ல் மோசேயாகவு ம், தன் பண்ணையை வி ட்டு எலி யாவி
செய்தி க்கு ப் பணியாற்றத் தயாரிரு ந்ததி ல் எலீ ஷாவாகவு ம்
நிலைநிறு த்து ம் ஒரு மு க்கி ய சாட்சி யி ன் மு க்கி யத்து வத்தை அறி
இயலாதது . சகோதரி வைட், இந்த வேதாகமத்தி ன் மூ ன்று வீ ரர்களு ம்
வி ல்லி யம் மி ல்லரு க்கான மு ன்னு ரு வங்களாக இரு ப்பதைச்
சு ட்டி க்காட்டு கி றார்; ஆனால் இப்போது , நவீ ன அட்வென்டி ஸ்ட்
இறையி யலாளர்களு ம் வரலாற்றாசி ரியர்களு ம், அவர் பதி னெட்டாம்
நூ ற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஏதோ ஒரு "ஏழை பண்ணைச் சி று வன்"
மாத்தி ரமாயி ரு ந்தார் என்பது போல் நடத்து கி ன்றனர்.

தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் இவ்வரிசையில் எழுப்பப்பட்ட அநேக மறுமலர்ச்சியாளர்களில் ஒருவராக வில்லியம் டிண்டேல் இருந்தார். இதனை இவ்வாறு சொல்லலாம் எனில், அவர் தொடர்புகொண்ட போப்பின் தூதர்களுக்கு எதிராக அவருடைய 'பணிக்கூற்று' இதுவாக இருந்தது: "நீங்கள் அறிந்திருப்பதற்கும் மேலாக, கலப்பையை ஓட்டும் அந்தச் சிறுவன் வேதாகமத்தை அறிந்திருக்கும்படி நான் செய்வேன்." வில்லியம் மில்லர், கலப்பையை ஓட்டிய அந்தப் பண்ணைச் சிறுவனாக இருந்து, டிண்டேலின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றினார்.

இதுவரை நாம் முன்வைத்தவற்றிற்கு ஆதாரமாக முன்வைக்கப்படக்கூடிய எல்லா வரலாறுகளையும் பொருத்தவரை, இந்த அறிமுகம் மிகவும் எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்போது, ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் குறித்த சில அடையாளங்களை நாம் ஆராயப்போகிறோம்; இதன் மூலம் மில்லரை ஒரு வழிக்குறியாகவும் ஒரு தூதராகவும் மீண்டும் பரிசீலிப்பதற்குத் திரும்பிச் செல்லலாம்.

தானியேல் என்னும் புத்தகம் இரண்டு புத்தகங்களால் அமைந்த ஒரு புத்தகத்தின் தொடக்கமாகும். அந்த புத்தகத்தின் முடிவு வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகமாகும். அவை இரண்டு தனித்துவமான புத்தகங்களாயிருந்தாலும், ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவை ஒரு புத்தகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

பல ஆண்டு களு க்கு மு ன்பு , ஏழாம் நாள் அட்வென்டி ஸ்ட் தி ரு ச்சபையி
ஜெனரல் கான்பரன்சி ன் வேதாகம ஆய்வு நிறு வனத்தி ல் பணியாற்றி ய,
நன்கு அறி யப்பட்ட ஒரு ஏழாம் நாள் அட்வென்டி ஸ்ட் இறையி யலாளரு டன்
எனக்கு ஒரு பொது வான கரு த்து ப் பரிமாற்றம் ஏற்பட்டது . அந்த
இறையி யலாளர், தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் கடைசி ஆறு
வசனங்கள் கு றி த்த என் பு ரிதலையு ம், மேலு ம் தானியேல் பு த்தகத்தி ல்
வரு ம் "அன்றாடம்" கு றி த்த என் பு ரிதலையு ம் தி ரு த்த மு யன்றார். ஒரு
காலப்பகு தி யை ஒட்டி யி ரு ந்த எங்கள் இந்த கரு த்து ப் பரிமாற்றத்தி ல், அ
ஒரு கட்டு ரையை வெளியி ட்டார்; அதற்கு நான் பதி லளித்தேன்; பி ன்னர்
அவர் அதற்கு மறு படி யு ம் பதி லளித்தார்; அதன் பி ன், இயல்பாகவே, நானு
என் கரு த்து களை மீ ண்டு ம் மு ன்வைத்தேன்; இவ்வாறு அது தொடர்ந்து
நடந்தது . அந்த கரு த்து ப் பரிமாற்றத்தி ன் போது , ஜெனரல் கான்பரன்சி ல்

அவர் பணியாற்றி ய கு ழு வி ல், தானியேல் பு த்தகத்து க்கான நிபு ணராக அவர் கரு தப்பட்டதாகவு ம், அவரு டைய ஒரு பணியாளர் வெளிப்படு த்தல் பு த்தகத்து க்கான நிரந்தர நிபு ணராக கரு தப்பட்டதாகவு ம் அவர் எனக்கு த் தெரிவி த்தார். எங்கள் உரையாடல்களில், வெளிப்படு த்தல் பு த்தகத்தி ல் உள்ள அம்சங்களை அவர் எடு த்து ரைக்க வி ரு ம்பாமல், அவற்றைத் தனது சக ஊழி யரிடம் மாற்றி ச் செலு த்த வி ரு ம்பி னார். வி வாதம் தானியேல் பு த்தகத்தி ற்கு ள் மட்டு மே இரு க்க வேண்டு ம் என்பதே அவரது வி ரு ப்ப இரு ந்தது .

சகோதரி வைட், தானியேலும் வெளிப்படுத்தலும் ஒரே புத்தகம் என்பதைக் தெளிவாகக் கூறுகிறார். அந்த நிலைப்பாட்டில், அவை வேதாகமத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அது பழையதும் புதியதுமான இரண்டு புத்தகங்களால் ஆன ஒரே புத்தகமாகும். யூதச் சபையைப் பற்றியும் சகோதரி வைட் கருத்துரைக்கிறார்; அவர்கள் பழைய புத்தகத்தையே அந்த ஒரே புத்தகமாகக் கருதுகின்றனர். மேலும், பழைய புத்தகத்தைப் புறக்கணிப்பவர்களைப் பற்றியும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்; ஏனெனில் அவர்கள் புதிய புத்தகத்தையே புரிந்துகொள்கிறார்கள் அல்லது புரிந்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவருடைய ஈர்க்கப்பட்ட சாட்சியம் என்னவெனில், நீங்கள் புதியதையே மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டால், பழையதை நிராகரிக்கிறீர்கள்; அதேபோல், பழையதையே மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், புதியதை நிராகரிக்கிறீர்கள். தானியேலின் நிபுணர் தான், ஆனால் வெளிப்படுத்தலின் நிபுணர் அல்ல என்று ஒரு தெய்வவியலாளர் கூறுவது, பழைய ஏற்பாட்டையே மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளும் யூதக் கருத்தை மீண்டும் கூறுவதாகும்; அந்தச் சுருங்கிய பார்வை யூதரை எங்கு கொண்டு சென்றது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இந்தக் கேள்வியின் எந்தப் பக்கத்தைக் கொண்டாலும்—பழையதை ஏற்று புதியதை ஏற்காமலிருப்பதோ, அல்லது புதியதை ஏற்று பழையதை ஏற்காமலிருப்பதோ—முழு சாட்சியத்தையும் நிராகரிப்பதற்குச் சமம்.

> “இரட்சகர் தம்மு டைய சீ ஷர்களிடத்தி ல், இவைகளை அவர்கள் பு ரிந்து கொண்டார்களா என்று கேட்டார். அவர்கள், ‘ஆம், ஆண்டவரே’ என்று பதி லளித்தார்கள். அப்பொழு து அவர் அவர்களு க்கு ச் சொன்னார்: ‘ஆகையால், பரலோக ராஜ்யத்தி ற்காக உபதேசி க்கப்பட்டி ரு க்கு ம் ஒவ்வொரு வேதபாரகனு ம், தன் பொக்கி ஷத்தி லி ரு ந்து பு தி யவைகளையு ம் பழையவைகளையு ம் வெளிக்கொணரு கி ற வீ ட்டு த்தலைவனைப்போலி ரு க்கி றான்.’ இந்த உவமையி ல், தம்மி டமி ரு ந்து பெற்ற ஒளியை உலகத்தாரு க்கு க் கொடு ப்பதே தங்கள் வேலையாகி யவர்களின் பொறு ப்பை இயேசு தமது சீ ஷர்களு க்கு மு ன்வைத்தார். அக்காலத்தி ல் இரு ந்த மு ழு வேதாகமமு ம் பழைய ஏற்பாடே ஆகு ம்; ஆனால் அது பண்டையோரு க்காக மட்டு மே எழு தப்படவி ல்லை; அது எல்லாக் காலங்களு க்கு ம் எல்லா மக்களு க்கு ம உரியது . தீ ர்க்கதரிசனத்தி ல் மு ன்னறி வி க்கப்பட்ட மசி யாவாகி ய

அவரு டைய அடையாளத்தை நிலைநாட்டி , உலகத்தி ற்கான அவரு டைய பணி இயல்பை வெளிப்படு த்து கி ற அந்த ஒளிக்காக, தமது உபதேசத்தி ன் ஆசி ரியர்கள் பழைய ஏற்பாட்டை வி டாமு யற்சி யு டன் ஆராயவேண்டு ம் என்று இயேசு வி ரு ம்பி னார். பழைய ஏற்பாடு ம் பு தி ஏற்பாடு ம் பி ரிக்கமு டி யாதவை; ஏனெனில் இரண்டு ம் கி றி ஸ்து வி ன் போதனைகளே ஆகு ம். பழைய ஏற்பாட்டை மட்டு மே ஏற்று க்கொள்ளு ம் யூ தர்களின் உபதேசம் இரட்சி ப்பு க்கு ரியது அல்ல; ஏனெனில், சட்டத்தி ற்கு ம் தீ ர்க்கதரிசனங்களு க்கு ம் நிறைவேற்றமாக இரு ந்த இரட்சகரை, அவரு டைய வாழ்க்கையையு ம் ஊழி யத்தையு ம் அவர்கள் நிராகரிக்கி றார்கள். மேலு ம், பழைய ஏற்பாட்டைத் தள்ளு படி செய்கி றவர்களின் உபதேசமு ம் இரட்சி ப்பு க்கு ரியது அல்ல; ஏனெனில் அது கி றி ஸ்து வு க்கான நேரடி யான சாட்சி யத்தை நிராகரிக்கி றது . சந்தேகவாதி கள் பழைய ஏற்பாட்டைத் தாழ்த்தி ப் பார்க்கி றதி லி ரு ந்தே தொடங்கு கி றார்கள்; பி ன்னர் பு தி ய ஏற்பாட்டி ன் செல்லு படி யாக்கத்தையே மறு க்க இன்னொரு படி மட்டு மே போது மானதாகி றது ; இவ்வாறு இரண்டு ம் நிராகரிக்கப்படு கி ன்றன.”

“கட்டளைகளின் முக்கியத்துவத்தையும், அதனுடன் சப்த தினத்தின் கட்டுப்படுத்தும் சட்டத்தையும் கிறிஸ்தவ உலகத்தாருக்குக் காட்டுவதில் யூதர்களுக்கு மிகக் குறைந்த செல்வாக்கே உள்ளது; ஏனெனில் அவர்கள் சத்தியத்தின் பழைய பொக்கிஷங்களை வெளிக்கொணரும்போது, இயேசுவின் தனிப்பட்ட போதனைகளில் உள்ள புதியவற்றைத் தள்ளிவிடுகின்றனர். மறுபுறம், தெய்வீக ஞானத்தின் மொழியாகிய கிறிஸ்துவின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி யூதர்கள்மேல் கிறிஸ்தவர்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தவறுவதற்கான மிக வலிமையான காரணம் என்னவெனில், அவர்கள் அவருடைய வார்த்தையின் பொக்கிஷங்களை வெளிக்கொணரும்போது, மோசேயின் மூலம் தேவகுமாரனின் முற்பட்ட போதனைகளாகிய பழைய ஏற்பாட்டின் செல்வங்களை அவமதிப்போடு நடத்துகின்றனர். அவர்கள் சினாயிலிருந்து அறிவிக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தையும், ஏதேன் தோட்டத்தில் நிறுவப்பட்ட நான்காம் கட்டளையின் சப்த தினத்தையும் நிராகரிக்கின்றனர். ஆனால் கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுகிற சுவிசேஷ ஊழியக்காரன், பழைய ஏற்பாட்டினதும் புதிய ஏற்பாட்டினதும் முழுமையான அறிவைப் பெறுவான்; அதனால் அவற்றை அவன் மக்கள்முன் அவற்றின் உண்மையான ஒளியில்—ஒன்று மற்றொன்றை சார்ந்தும் மற்றொன்றை விளக்குகின்றும் இருக்கும் பிரிக்கமுடியாத ஒரே முழுமையாக—வெளிப்படுத்தக்கூடும். இவ்வாறு, இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு உபதேசித்தபடியே, அவர்கள் தங்கள் பொக்கிஷத்திலிருந்து ‘புதியவையும் பழையவையும்’ வெளிக்கொணருவார்கள்.” Spirit of Prophecy, volume 2, 255.

மு ன்னதாக வழங்கப்பட்ட ஆலோசனைக்கு லவோதி கேய ஆத்வெண்டி ஸ்தர்களு க்கான மற்றொரு பயன்பாடு ம் உண்டு . பழைய ஏற்பாடு ம் பு தி ய ஏற்பாடு ம் ஆகி ய இரண்டையு ம் உள்ளடக்கி ய வேதாகம மு ழு வதையு ம் நம்பு வதாக அறி க்கை செய்து கொண்டி ரு ந்து ம், தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஆவி யை நிராகரிப்பது , ஒரே ஒரு சாட்சி யத்தையே ஏற்று க்கொள்ளு ம் அதே கு ழி யி லே வி ழு வதற்கு ஒப்பாகு ம். சத்தி ய நிலைநிறு த்த இரண்டு சாட்சி கள் தேவைப்படு கி ன்றன; ஆகையால் ஒரே ஒரு சாட்சி யத்தால் சத்தி யத்தை நிலைநிறு த்து வது சாத்தி யமல்ல. யாரேனு ம் அதைப் செய்ய மு யன்றால், அவர்கள் இரு சாட்சி களையு ம் நிராகரித்தவர்களாகி றார்கள்; அவர்கள் தங்களு டைய வி சு வாசத்தை ‘அரைச் சத்தி யங்கள்’ என்று கு றி ப்பி டப்படு கி றவற்றி ன் மேல் அமைத்து கொண்டி ரு க்கி றார்கள்.

இப்போது, 2023 ஜூலை மாதம் முதல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஆரம்பக் கட்டுரைகளில் ஒன்றில் இருந்த ஒரு கேள்வியை நான் மறுபடியும் கூறுகிறேன். அந்தக் கேள்வி: “1863 முதல் அட்வென்டிசத்திலிருந்து என்ன புதிய வெளிச்சம் வெளிவந்தது?” பதில் எளிமையாக இதுதான்: “ஒன்றுமில்லை.”

> “தானியேல் புத்தகமும் வெளிப்படுத்தின விசேஷமும் ஒன்றே. ஒன்று ஒரு தீர்க்கதரிசனம்; மற்றொன்று ஒரு வெளிப்படுத்தல்; ஒன்று முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகம்; மற்றொன்று திறக்கப்பட்ட புத்தகம். இடிமுழக்கங்கள் உரைத்த இரகசியங்களை யோவான் கேட்டான்; ஆனால் அவற்றை எழுத வேண்டாம் என்று அவனுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ஆகையால், ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் தானியேல் முதல் என்றும் வெளிப்படுத்தல் கடைசி என்றும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. தானியேல் அட்வென்டிசத்தின் தொடக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது; வெளிப்படுத்தல் அதன் முடிவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது.

> “வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகமாகும்; ஆனால் அது திறக்கப்பட்ட புத்தகமும் ஆகும். இந்தப் பூமியின் வரலாற்றின் கடைசி நாட்களில் நிகழவிருக்கும் அதிசயமான சம்பவங்களை அது பதிவு செய்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் போதனைகள் தெளிவானவைகளே அன்றி, மறைபொருளானதும் புரிந்துகொள்ள முடியாததுமானவைகளல்ல. இதில், தானியேலில் உள்ள அதே தீர்க்கதரிசன வரிசையே மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சில தீர்க்கதரிசனங்களை தேவன் மறுபடியும் கூறியுள்ளார்; இதனால் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறார். மிகுந்த முக்கியத்துவமற்ற விஷயங்களை ஆண்டவர் மறுபடியும் கூறுவதில்லை.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

அட்வென்டி சத்தி ன் ஆரம்பத்தி ல், அட்வென்டி சத்தி ன் மையத் தூ ணாகி ய அந்த வசனங்களிலே, 1798 ஆம் ஆண்டி ல் மு த்தி ரை நீக்கப்பட்ட அந்த

வசனங்களிலே, இயேசு தம்மை “பால்மோனி” என்று , அதாவது அதி சயமான எண்ணிப்பார்ப்பவராக, வெளிப்படு த்தி னார். அட்வென்டி சத்தி ன் மு டி வி ல், இயேசு தம்மை “ஆல்பாவு ம் ஓமேகாவு ம்” என்று , அதாவது அதி சயமான மொழி யி யலாளராக—தேவனு டைய வார்த்தையாக—வெளிப்படு த்து கி றார். இந்தக் காரணத்தி னாலே, அட்வென்டி சத்தி ன் ஆரம்பமு ம் மு தல் தூ தனு டைய செய்தி யு ம் “காலத் மேல் தொங்கவி டப்பட்டி ரு ந்தது .” அட்வென்டி சத்தி ன் மு டி வி ல், மூ ன் தூ தனு டைய செய்தி அவரு டைய வார்த்தையி ன் மேல் தொங்கவி டப்படு

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாம் ராஜ்யத்தின் வரலாற்றுக்காலத்திலேயே அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்பமும் முடிவும் நிகழ்கின்றன; ஆகையால் அவை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் ஆரம்பமும் முடிவும் நிகழும் காலத்திலேயே நிகழ்கின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் தீர்க்கதரிசன வரலாறு, குடியரசுக் கொள்கையும் புராட்டஸ்டண்டிசமும் எனும் இரண்டு கொம்புகளின் வரலாறாகும். அந்த வரலாற்றின் நிறைவில், அந்த இரண்டு கொம்புகளும் ஆட்டுக்குட்டியிலிருந்து மகா நாகமாக மாறியிருக்கும். குடியரசுக் கொள்கை ஜனநாயகமாக மாறும்; புராட்டஸ்டண்டிசம் விசுவாசதுரோகப் புராட்டஸ்டண்டிசமாக மாறும். இப்போது நடைபெறிக் கொண்டிருப்பதுபோல, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கான கிருபைக்காலத்தின் கிண்ணம் அதன் முடிவை அணுகத் தொடங்கும்போது, விசுவாசதுரோகக் குடியரசுக் கொள்கையும் விசுவாசதுரோகப் புராட்டஸ்டண்டிசமும் எனும் இரண்டு கொம்புகள், மிருகத்திற்கு ஒரு பிரதிமையை உருவாக்கும்; இவ்வாறாக சபையையும் அரசையும் ஒன்றாக்கி, மகா நாகம்போல பேசும் ஒரே கொம்பாக இணைந்துவிடும். ஆனால் தேவன் சாட்சியில்லாமல் விடப்படமாட்டார்; ஏனெனில் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கு முடிவை கொண்டு வரும் செயல்முறையிலேயே, அவர் புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் உண்மையான கொம்பை எழுப்புவார்; அது ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் உள்ள மிருகத்தின் பிரதிமைக்கு எதிராகவும், அதன் பின்னர் முழு உலகத்தையும் எதிர்கொள்ளும் மிருகத்தின் பிரதிமைக்கு எதிராகவும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் முடிவில் புராட்டஸ்டண்ட் கொம்பு எழுப்பப்படுவது, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் ஆரம்பத்தில் புராட்டஸ்டண்ட் கொம்பு எழுப்பப்பட்ட அதே வரலாற்றுக் கட்டமைப்பினுள்ளேயே நிறைவேறும். முந்தைய உடன்படிக்கை ஜனமாகியோர் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள்; ஒரு புதிய மக்கள் புதிய உடன்படிக்கை ஜனமாகிவிடுவார்கள். சூரியனுக்குக் கீழே புதிதாய் ஒன்றுமில்லை.

ஆல்பாவையு ம் ஓமேகாவையு ம் மதி ப்பி டு வதற்காக மி ல்லராயி ட் வரலாற்றி ல் பு ரிந்து கொள்ளப்பட்டு ம் மு ன்வைக்கப்பட்டு ம் உள்ள காலத் தீ ர்க்கதரிசனங்களை நாம் பயன்படு த்து ம்போது , அவை இரண்டு ம் ஒன்றே என்பதை நாம் காண்கி றோம். ஒவ்வொரு காலத் தீ ர்க்கதரிசனமு ம், அந்தத்

தீர்க்கதரிசனம் அறிவிக்கப்படும் ஒரு வரலாற்றிலிருந்தே தொடங்கு
மேலும் அந்த வரலாறு, அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும்
வரலாற்றிற்கான முன்னடையாளமாக எப்போதும் அமைகிறது.

இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு ஆண்டு தீர்க்கதரிசனத்தின் வரலாறு கி.மு. 457-ஆம் ஆண்டிலிருந்த மூன்றாவது அரசாணையுடன் தொடங்கி, 1844 அக்டோபர் 22-ஆம் நாளில் மூன்றாம் தூதனின் செய்தியுடன் முடிவடைந்தது. மூன்றாவது அரசாணை வந்தடைதலை முன்னிட்டு, ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே, ஆலயத்தையும் எருசலேமையும் எழுப்பும் பணி நிறைவேற்றப்பட்டது. அதுபோலவே, மூன்றாம் தூதன் வந்தடைதலை முன்னிட்டு அமைந்த வரலாற்றிலும், மில்லரைட் ஆலயத்தின் அஸ்திவார சத்தியங்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டன.

கி.மு. 723ஆம் ஆண்டில் வடக்கத்திய பத்து கோத்திரங்களின் சிதறடிப்புடன் தொடங்கிய இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனம் கி.பி. 1798ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறியது. அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளாகிய இரண்டு காலப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அவை, நேர்மையான அயோக்கிய ரோமா, நேர்மையான ஆலயத்தையும் நேர்மையான எருசலேமையும் மிதித்தழித்த காலத்தைக் குறித்தன; அதற்கு பின்பு, பாப்பரசர் ரோமா ஆன்மீக நகரத்தையும் ஆலயத்தையும் மிதித்தழித்த மற்றொரு ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன. இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் வடக்கு இராச்சியத்தின் அழிவோடும் அந்த இராச்சியத்தின் குடிமக்கள் சிதறடிக்கப்படுதலோடும் தொடங்கியது. தீர்க்கதரிசனத்தின் நடுப்பகுதியாகிய 538ஆம் ஆண்டு, வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நான்காவது இராச்சியமான அயோக்கிய ரோமாவினால் தேவஜனங்கள் மிதிக்கப்படுதல் முடிவுறும் குறியீடாக இருந்து, இருண்ட யுகங்களின் வனாந்தரத்திற்குள் தேவசபை சிதறடிக்கப்படுதலை உண்டாக்குகிறது. அந்தக் காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவான 1798ஆம் ஆண்டு, வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஐந்தாவது இராச்சியத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது. வடக்கத்திய பத்து கோத்திரங்களின் சிதறடிப்பும், வனாந்தரத்திற்குத் தப்பிச் சென்ற கிறிஸ்தவச் சபையின் சிதறடிப்பும், ப்ரொட்டஸ்டன்டிசத்தின் கொம்பாக ஆக வேண்டி நியமிக்கப்பட்டவர்களை ஒன்று சேர்த்தலையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. வழிக்குறிகள் அடிக்கடி எதிர்மறை ஒப்புமைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன; எலியா யோவான் ஸ்நானகரனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதுபோல, ஒரு சிதறடித்தல் ஒன்றுசேர்த்தலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். அதே தீர்க்கதரிசன மோதலில் எலியா மரிக்கவில்லை; ஆனால் யோவான் ஸ்நானகரன் மரிக்கிறார்.

கி.மு. 677-ஆம் ஆண்டில், யூதாவின் தெற்குக் கோத்திரம் (வேதாகமத்தி
மகிமையான தேசமாகவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது)

இரண்டாயி ரத்து ஐந்நூ ற்று இரு பது ஆண்டு கள் சி தறடி க்கப்பட்டது 1844 அக்டோபர் 22-ஆம் நாளில் மு டி வடைந்தது . அந்தத் தீ ர்க்கதரிசனம், தேவனு டைய ஜனங்கள் மி தி க்கப்படு தலை அடையாளப்படு த்தி யது ; தானியேல் 8:13, 14-இல் தானியேல் அவர்களை “சேனை” என்று அடையாளப்படு த்து கி றார்.

> அப்பொழுது நான் ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் கேட்டேன்; அப்பேசின அந்த குறிப்பிட்ட பரிசுத்தவானிடத்தில் இன்னொரு பரிசுத்தவான், “நித்திய பலியைப்பற்றியும், பாழாக்கும் மீறுதலைப்பற்றியும், பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவது எவ்வளவுகாலம் தரிசனத்தில் இருக்கும்?” என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் என்னிடத்தில், “இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு நாட்கள்வரை; பின்னர் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும்” என்றான். தானியேல் 8:13, 14.

கி.மு. 677 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமான இரண்டாயிரத்து ஐநூற்று இருபது ஆண்டு தீர்க்கதரிசனத்துடன் ஒரே காலத்தில் முடிவுற்ற இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ஆண்டு தீர்க்கதரிசனம், தானியேல் 8:13, 14-ல் அடையாளப்படுத்தப்பட்டபடி பரிசுத்தஸ்தலத்தின் மிதிக்கப்பட்டலைச் சுட்டிக்காட்டியது. கி.மு. 677 ஆம் ஆண்டில் யூதாவின் சிதறடிக்கப்பட்டலைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்துக்கு முன்னதாக நேபுகாத்நேச்சாரால் மூன்று தாக்குதல்கள் நிகழ்ந்தன; அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மூன்றாம் செய்தி வந்தபோது முடிவுற்றது.

1798 மற்றும் 1844 ஆண்டுகளில் முறையே முடிவடையும் இரு 2520-ஆண்டு தீர்க்கதரிசனங்கள், மில்லரைட் ஆலயத்தின் அஸ்திவாரக் கட்டுமானத்தின் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஆலயத்தை அமைப்பதற்கான வழிமுறைகளைப் பெறுவதில் மோசே நாற்பத்தாறு நாட்கள் இருந்தான்; கிறிஸ்துவின் காலத்தில் ஏரோதின் ஆலயப் புதுப்பிப்பு நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் எடுத்தது; அது கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தின் ஆண்டில் முடிவடைந்தது. அந்த ஞானஸ்நானத்திலிருந்து அவர் நாற்பது நாட்கள் வனாந்தரத்திற்குச் சென்றார்; அவர் திரும்பி வந்தபோது, முதல்முறையாக ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தார்; அப்போது குறைகூறிக் கொண்டிருந்த யூதர்கள், அவர் இப்படிப்பட்ட காரியத்தை எந்த அதிகாரத்தினால் செய்தார் என்று அறிய விரும்பினர்.

> யூ தரின் பஸ்கா சமீ பி த்தி ரு ந்தது ; அப்பொழு து இயேசு எரு சலேமு போனார். அவர் ஆலயத்தி ல் எரு து களையு ம் ஆடு களையு ம் பு றாக்களையு ம் வி ற்பவர்களையு ம், பணம் மாற்று கி றவர்கள் உட்கார்ந்தி ரு ப்பதையு ம் கண்டார். அப்போது அவர் சி று கயி று களால் ஒரு சாட்டையைச் செய்து , அவர்களையெல்லாம் ஆலயத்தி லி ரு ந்து வெளியே ஓட்டி னார்; ஆடு களையு ம் எரு து களையு ம் வெளியேற்றி னார்; பணம் மாற்று கி றவர்களின் நாணயங்களைச் சி தறவி ட்டு , மேசைகளை கவி ழ்த்தார். பு றாக்களை வி ற்பவர்களிடத்தி ல், “இவைகளை இங்கி ரு ந்து

> எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; என் பிதாவின் வீட்டை வாணிப
> வீட்டாக்காதீர்கள்” என்று சொன்னார். அப்போது, “உமது
> வீட்டின்மேலுள்ள வைராக்கியம் என்னைத் தின்றுபோடுகிறது” என்
> எழுதப்பட்டிருக்கிறதை அவருடைய சீஷர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள்.
> அப்பொழுது யூதர் அவருக்குப் பதிலாக, “நீர் இவ்விஷயங்களைச்
> செய்கிறபடியால், எங்களுக்கு என்ன அடையாளத்தைக்
> காண்பிக்கிறீர்?” என்று கேட்டார்கள். இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலாக,
> “இந்த ஆலயத்தை இடித்துவிடுங்கள்; மூன்று நாட்களில் நான் அதை
> எழுப்புவேன்” என்றார். அதற்கு யூதர், “இந்த ஆலயம் கட்டப்படுவதற்கு
> நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் ஆனது; அதை மூன்று நாட்களில் நீர்
> எழுப்புவீரா?” என்றார்கள். ஆனால் அவர் தம்முடைய சரீரமாகிய
> ஆலயத்தைப்பற்றியே பேசினார். ஆகையால், அவர்
> மரித்தோரிடமிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபின், இதைத் தம்மிடம் அவர்
> சொல்லியிருந்ததை அவருடைய சீஷர்கள் நினைவுகூர்ந்து,
> வேதவாக்கியத்தையும் இயேசு சொன்ன வார்த்தையையும்
> விசுவாசித்தார்கள். யோவான் 2:13–22.

முதற் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டு தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவாகிய 1798-இலிருந்து, மில்லரைட் ஆலயம் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளில் எழுப்பப்பட்டது; மேலும் அது இரண்டாம் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டு தீர்க்கதரிசனம் 1844-இல் நிறைவேறியபோது, அதற்கு நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் பின்பு முடிவடைந்தது. அந்த நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் முதலாவது தூதனின் வருகையால் தொடங்கி, மூன்றாவது தூதனின் வருகையால் முடிவடைந்தன; ஏனெனில் கிறிஸ்து தமது ஆலயம் மூன்று நாட்களில் எழுப்பப்படும் என்று சொன்னார். இந்த உண்மைகளை நீங்கள் காண விரும்பாமல் இருப்பின், விருப்பமற்றும் மனந்திரும்பாத இருதயத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தாண்டி, அதற்கு இரண்டு முதன்மையான காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவது பிரச்சினை, வரலாறு மீள்மீண்டும் நிகழ்கிறது என்ற கோணத்தில் இருந்து தீர்க்கதரிசன வார்த்தையை அணுக நீங்கள் விரும்பாதிருப்பதே. நீங்கள் ஒரு வரலாற்றுவாதி அல்ல. மற்றொரு பிரச்சினை, தேவனுடைய வார்த்தையினாலே தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள அடையாளப்பூர்வமான சொற்களைப் பயன்படுத்த இயலாமையாகும். இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களின் எல்லா ஆரம்பங்களும் முடிவை அடையாளப்படுத்துகின்றன; மேலும் அவை வெறுமனே மீண்டும் நிகழும் வரலாறுகளை மட்டும் அல்ல, அதைவிட மிக அதிகமானவற்றையும் எப்போதும் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

பரிசுத்த ஆவிக்காக நாம் ஒரு ஆலயமாக இருக்கிறோம் என்றும், அந்த உடலாலயம் நாற்பத்தாறு குரோமோசோம்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் வேதாகமம் கூறுகிறது. அந்த நாற்பத்தாறு குரோமோசோம்கள ஆய்வு செய்யும் விஞ்ஞானிகள், இருபத்து மூன்று ஆண் குரோமோசோம்களும் இருபத்து மூன்று பெண் குரோமோசோம்களும் ப

சி லு வையி ன் வடி வமு டைய ஒரு பு ரதத்தைச் சு ற்றி சு ரு ண்டு ள்ள
எங்களு க்கு த் தெரிவி க்கி றார்கள்.

தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய மூன்று காலத் தீர்க்கதரிசனங்கள் உள்ளன; அவற்றில் முதற்தொகை, பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையின் சிதறடிக்கப்படுதலைக் குறிக்கிறது; அது லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள “ஏழு காலங்கள்” என்பதைக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அவர்கள்மேல் நிறைவேறிய பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையின் சிதறடிக்கப்படுதல் இரண்டாயிரத்து ஐநூற்று இருபது ஆண்டுகளாக இருந்தது; ஆகிலும் தானியேல் பன்னிரண்டில் அந்தக் காலப்பகுதியின் இறுதி பாதியே மட்டும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்த அறிவிப்பினால் குறிக்கப்பட்டதன் அர்த்தத்தை தானியேல் புரிந்துகொள்ளாதவனாக அது சித்தரிக்கிறது.

> அப்பொழுது, நதியின் நீரின்மேல் இருந்த சணல்வஸ்திரம் அணிந்த மனிதன் தன் வலதுகையையும் இடதுகையையும் வானத்தினிடமாக உயர்த்தி, என்றென்றும் ஜீவிக்கிறவரின் பேரில் சத்தியம்பண்ணி, “இது ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும் வரைக்கும் இருக்கும்; பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையைச் சிதறடிக்கிற செயலை அவன் நிறைவேற்றியபோது, இந்த எல்லாவற்றும் முடிவுக்கு வரும்” என்று சொல்லுகிறதைக் கேட்டேன். நான் அதைக் கேட்டேன்; ஆனாலும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகையால் நான், “என் ஆண்டவரே, இவைகளின் முடிவு என்னவாகும்?” என்று கேட்டேன். தானியேல் 12:7, 8.

தானியேல் பன்னிரண்டு, முடிவுக்காலத்தில்—அதாவது 1798-இல்—முத்திரை நீக்கப்படும் செய்தியை விளக்குகிறது. அந்தப் பகுதியில் தானியேல், அந்த வரலாற்றில் ஞானிகளின் முதன்மை அடையாளமாகிய வில்லியம் மில்லரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். மில்லர் முதலில் லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்; மேலும் ஏழாம் மற்றும் எட்டாம் வசனங்களில், அந்த இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளான சிதறடித்தல், நிச்சயமாகவே தேவன் தமது ஜனங்களைச் சிதறடித்ததாயே அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது என்ற சத்தியத்தை ஒப்புருவாக்க வேண்டிய ஞானிகளை அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.

> இதற்கெல்லாம் பிறகும் நீங்கள் எனக்குச் செவிகொடுக்காவிட்டால், உங்கள் பாவங்களினிமித்தம் உங்களை ஏழு மடங்கு அதிகமாகத் தண்டிப்பேன். உங்கள் வல்லமையின் பெருமையை முறியடிப்பேன்; உங்கள் வானத்தை இரும்புபோலவும், உங்கள் பூமியை வெண்கலம்போலவும் ஆக்குவேன். லேவியராகமம் 26:18, 19.

பண்டைய இஸ்ரவேலி ன் “பெரு மை” என்பது , தேவனைத் தங்களு டைய
ராஜாவாக நிராகரித்து , மனிதரான ஒரு வரை ராஜாவாகத் தேர்ந்தெடு க்க

அனு மதி க்கப்பட்டபோது தான் வெளிப்பட்டது . அவர்களு டைய பெரு மை—அது வீ ழ்ச்சி க்கு மு ன்பாக வரு வது (நீதி மொழி கள் 16:18)—தங்களைச் சூ ழ்ந்தி ரு ந்த எல்லா வி க்கி ரகாராதனைச் சாம்ராஜ்யங்களையு ம் போல இரு க்கவேண்டு ம் என்ற அவர்களு டைய வி ரு ப்பமாக இரு ந்தது . மு தலி ல் வடக்கு இராச்சி யத்தையு ம், பி ன்ன
இராச்சி யத்தையு ம் நீக்கி வி ட்டது , மு றையே கி .மு . 723 மற்று ம் கி .மு
ஆண்டு களில் அதி காரத்தி ன் (ராஜா) சி தறடி ப்பாக இரு ந்தது .

மில்லர், தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் முந்தைய வசனங்களில் முத்திரை நீக்கப்பட்ட அறிவின் அதிகரிப்பைப் புரிந்துகொண்ட ஞானிகளைக் குறித்தார்; மேலும் ஏழாம் மற்றும் எட்டாம் வசனங்களில், தேவனுடைய ஜனங்கள் சிதறடிக்கப்படுதலின் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளுடன் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் கொண்டுள்ள தொடர்பை அவர் புரிந்துகொள்ளாதவராகக் காண்பிக்கப்படுகிறார். தானியேல், அட்வென்டிசத்தின் தொடக்கத்தில் மில்லரைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, அட்வென்டிசத்தின் முடிவில் இருக்கும் தேவனுடைய ஜனங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அட்வென்டிசத்தின் முடிவிலும் அதே சிக்கல் நிலவுகிறது; ஏனெனில் அட்வென்டிசம் “ஏழு காலங்கள்” பற்றிய மில்லரின் புரிதலை ஒதுக்கிவைத்தபோது, அவர்கள் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளை இருண்ட யுகங்களாக மட்டுமே அடையாளப்படுத்தத் தள்ளப்பட்டனர். முடிவில் இருக்கும் ஞானிகள் தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினையும், தானியேலும் மில்லரும் விளக்குகின்றதுபோல, அதேபோன்றதாக இருந்தது. ஏழு காலங்களுக்குப் பதிலாக மூன்றரை காலங்களை விளக்குவதற்கு லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தின் சொற்பயன்பாடு ஏன் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

மில்லர் இந்தச் சிக்கலை ஒருபோதும் முழுமையாக ஒப்புரவுபடுத்தவில்லை; ஆனால் 1856 ஆம் ஆண்டில், ஒருபோதும் நிறைவுபெறாத ஆறு கட்டுரைகளின் தொடரில், கடைசி “புதிய தீர்க்கதரிசன வெளிச்சம்” முன்வைக்கப்பட்டது; அதில், “ஏழு காலங்கள்” என்பது தேவனுடைய சொற்பொருள் இஸ்ரவேலைப் புறஜாதி ரோமா மிதித்தழித்த மூன்றரை ஆண்டுகளையும், அதற்குப் பின்பு ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலைப் பாப்பரசர் ரோமா மிதித்தழித்த மூன்றரை ஆண்டுகளையும் குறிக்கின்றன என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. ஏழு ஆண்டுகள் கழித்து, அட்வென்டிசம் “ஏழு காலங்கள்” பற்றிய எல்லா வெளிச்சத்தையும் முற்றாக நிராகரித்தது; இதனால், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம், நாற்பதாம் வசனத்தில் விவரிக்கப்பட்டபடி, முந்தைய சோவியத் ஒன்றியத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய நாடுகள் பாப்பரசராலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளாலும் அடித்துச் செல்லப்பட்ட 1989 ஆம் ஆண்டில், முடிவுகாலத்தில் ஞானிகளுக்காக அந்தச் சிக்கல் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது.

மி ல்லரு க்கு அளிக்கப்பட்ட மு தல் வெளிச்சம் 1863 ஆம் ஆண்டி ல்
நிராகரிக்கப்பட்டது ; மேலு ம், அந்த வி ஷயத்தைப் பற்றி ய இறு தி வெளிச்சம
ஹைரம் எட்சன் அவர்களால் அந்த ஆறு கட்டு ரைகளில் அளிக்கப்பட்டது .
அந்த கட்டு ரைகள் நிறு த்தப்பட்டன; மேலு ம் ஏழு ஆண்டு கள் (காலங்கள்)
கழி த்து , சி ல ஆண்டு களு க்கு மு ன்பே சரியாக பாபி லோனின் கு மார
என்று அடையாளம் காணப்பட்டி ரு ந்த வி க்கி ரகாராதனைச் சபைகளைப்
பி ன்பற்று ம்படி , நவீ ன இஸ்ரவேலி ன் வல்லமை ஒது க்கி வைக்கப்பட்டது
லேவி யராகமம் இரு பத்தாறு அதி காரத்தி ல் உள்ள ஏழு காலங்கள் என்ற
தீ ர்க்கதரிசனக் கோட்பாடு இடறலி ன் கல்லாயி ற்று ; மேலு ம், சவு ல்
தங்கள்மேல் ராஜாவாக ஆண்டி ட வேண்டு ம் என்ற அவர்களு டைய
வி ரு ப்பத்தால் வெளிப்படு த்தப்பட்ட பண்டைய இஸ்ரவேலி ன் பெரு மை
மீ ண்டு ம் நிகழ்ந்தது . இயேசு மு டி வை ஆரம்பத்தோடு
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றார்.

தானியேல் புத்தகம், கி.பி. 508-இல் “தினசரி” அகற்றப்பட்டதிலிருந்து தொடங்கும் ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளின் ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தையும், அதனுடன் ஆயிரத்து முப்பத்திஐந்து ஆண்டுகளின் ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. “தினசரி” அகற்றப்பட்டது என்பது, கி.பி. 538-இல் பாப்பரச அதிகாரத்தின் எழுச்சிக்கு எதிராக இருந்த அயல்மத ரோமாவின் எதிர்ப்பை அகற்றப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. கி.பி. 538-இல் பாப்பரச அதிகாரம் பூமியின் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படுவதற்கு முன் முப்பது ஆண்டுகளின் ஒரு மாறுகாலம் இருந்தது; பின்னர் மீதமிருந்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் கி.பி. 1798-இல் முடிவடைகின்றன. ஒரு இராச்சியத்திலிருந்து அடுத்த இராச்சியத்திற்கான அந்த முப்பது ஆண்டுகள் கொண்ட மாறுகாலம், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாம் இராச்சியம் கி.பி. 1798-இல் பூமியின் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படுவதற்கு வழிவகுக்கும் பாப்பரச ஆட்சியின் இறுதி ஆண்டுகளை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனத்தின் தொடக்கம், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு இராச்சியத்திலிருந்து அடுத்த இராச்சியத்திற்கான மாறுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது; அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவும் அதையே செய்கிறது.

508-ஆம் ஆண்டில் “தினசரி” அகற்றப்பட்டதுடன் தொடங்கிய ஆயிரத்து மூன்றுநூற்று முப்பத்தைந்து ஆண்டு தீர்க்கதரிசனம் 1843-இல் முடிவடைகிறது.

> நித்திய பலி அகற்றப்பட்டு, பாழாக்குகிற அருவருப்பானது நிலைநிறுத்தப்படும் காலத்திலிருந்து ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு நாட்கள் இருக்கும். ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தைந்து நாட்கள்வரை காத்திருந்து சேருகிறவன் பாக்கியவான். தானியேல் 12:11, 12.

ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனம
1843-ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்தது; அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் போது "காத்திருந்தவர்கள்" ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்று தானியேல் கூறுகிறார். சகோதரி வைட் இதைப் இப்படிக் கூறுகிறார்.

> 1843 மற்றும் 1844 ஆண்டுகளில் காணப்பட்டவற்றைக் கண்ட கண்கள் பாக்கியவான்கள்.
>
> "செய்தி வழங்கப்பட்டது. மேலும், அந்தச் செய்தியை மறுபடியும் அறிவிப்பதில் எந்தத் தாமதமும் இருக்கக் கூடாது; ஏனெனில் காலத்தின் அடையாளங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றன; இறுதிக்காலப் பணி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். குறுகிய காலத்திற்குள் ஒரு மகத்தான பணி செய்யப்பட்டு முடிக்கப்படும். தேவனுடைய நியமனத்தின்படி ஒரு செய்தி விரைவில் வழங்கப்படும்; அது பெருகி ஒரு உரத்த முழக்கமாக மாறும். அப்போது தானியேல் தன் பங்கில் நின்று, தன் சாட்சியை அளிப்பான்." Manuscript Releases, volume 21, 437.

ஆகையால், ஆயிரத்து மூன்றுநூற்று முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆரம்பம், புறமதத்தின் மதத்திலிருந்து போப்பாட்சித் மதத்திற்கான ஒரு மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; இதன்மூலம், புராட்டஸ்தாந்த மதத்திலிருந்து மில்லரைட் புராட்டஸ்தாந்த மதத்திற்கான ஒரு மாற்றத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

அட்வென்டிசத்தின் அடிப்படையான சத்தியங்களை நிராகரிக்கும் அந்த அட்வென்டிஸ்டுகள், மில்லரைட்டுகள் முன்வைத்த அனைத்து காலத் தீர்க்கதரிசனங்களையும், தானியேல் 8:14-இல் உள்ள இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளைக்கூட, நிராகரிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த உண்மையை மிகத் தெளிவாக மறுக்கலாம்; ஆனாலும், இந்த உண்மை உண்மையென்பது தர்க்கரீதியாகக் காட்டப்பட முடியும். ஆனால் இப்போது என் நோக்கம் வேறுபட்டதாக இருப்பதால், இந்தக் கட்டுரையை ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டு வர நாம் முயலும்போது, இதை இப்போதைக்கு ஒதுக்கிவைக்கிறேன்.

கி.மு. 677-ஆம் ஆண்டில் யூதாவின் "மகிமையான தேசம்" சிதறடிக்கப்பட்டது என்பது தானியேல் 8:13, 14-இல் உள்ள "சேனை" மிதிக்கப்படுதலைக் குறிக்கிறது; மேலும் அது நவீன மகிமையான தேசமாகிய ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் நிறுவப்படுவதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதே வசனங்களில் உள்ள இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகள் கி.மு. 457-இல் ஆரம்பமானது; அது "பரிசுத்தஸ்தலம்" மிதிக்கப்படுதலைக் குறிக்கிறது.

> அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் கேட்டேன்; மேலும் பேசிக்கொண்டிருந்த அந்த குறிப்பிட்ட பரிசுத்தவானிடத்தில் மற்றொ
> பரிசுத்தவான், "அன்றாடப் பலியைப் பற்றிய தரிசனமும், பாழாக்கும் மீறுதலும், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் பாதங்களின்கீழ்

> மி தி க்கப்படு ம்படி ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு தலு ம் எவ்வளவு காலம்
> இரு க்கு ம்?” என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் என்னிடத்தி ல்,
> “இரண்டாயி ரத்து மூ ன்று நூ று நாட்கள் வரை; பி ன்னர் பரிசு த்தஸ்தல
> சு த்தி கரிக்கப்படு ம்” என்றான். தானியேல் 8:13, 14.

கி.மு. 677 மற்றும் கி.மு. 457 ஆகிய ஆண்டுகள் தேவனுடைய ஜனங்களும் தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலமும் ஆகியவற்றின் உறவினால் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய தேதிகளாகும். 1844 அக்டோபர் 22 அன்று, தேவன் அந்த இராணுவத்தையும் பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் ஒரே நேரத்தில் மீண்டும் ஒன்றிணைத்தார். கி.மு. 677 மற்றும் கி.மு. 457 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கிடையிலுள்ள இருநூற்று இருபது ஆண்டுகள், ஒளியின் அதிகரிப்பைக் குறிக்கும் ஒரு அடையாளக் கல்லை தேவன் நிறுவும் காலத்தைச் சின்னமாகக் காட்டுகின்றன. 1844 அக்டோபர் 22 அன்று, மூன்றாம் தூதனுடைய ஒளி வந்தது; பரிசுத்தஸ்தலத்தின் ஒளி பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது; அந்த ஒளியை அறிவிக்க ஒரு இராணுவமும் அங்கே இருந்தது.

சாத்தானும் கிறிஸ்துவும் ஈடுபட்டிருந்த மும்மடங்குப் போராட்டத்தை அடையாளம் காணும் தீர்க்கதரிசன வரிசையில், 1611-ஆம் ஆண்டின் கிங் ஜேம்ஸ் பைபிள் வெளிவந்தது. அதற்குத் துல்லியமாக இருநூற்று இருபது ஆண்டுகள் கழித்து, 1831-இல், வில்லியம் மில்லர் தமது செய்தியை முதன்முறையாக வெளியிட்டார்:

> “ஒன்பது ஆண்டுகளாக வில்லியம் மில்லர், தாம் தமது செய்தியை சபைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக நம்பினார்; ஆனால், விரைவில் வரப்போகும் இரட்சகரின் சந்தோஷமான சுவிசேஷத்தை அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஏதோ ஒரு அதிகாரம் அறிவிக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர் காத்திருந்தார். இவ்வாறு காத்திருந்ததன் மூலம், அந்தச் செய்தியின் சத்தியத்தையே அவர் நிரூபித்தார்; அவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்கள் என்ற பெயர் இருந்தது, ஆனால் அவர்கள் விரைவாகச் சாகிக்கொண்டிருந்தார்கள். 1831 ஆம் ஆண்டில் மில்லர் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றிய தமது முதல் உரையை வழங்கினார்.”
> Steven Haskell, The Seer of Patmos, 77.

வேதாகமத்தை உரு வாக்கப் பயன்படு த்தப்பட்ட பு னிதமானது ம்
சரியானது மான மூ ல உரைகளை தேவன் பாது காத்தார். பி ன்னர் 1611-இல்
அவர் தமது வேதாகமத்தை வெளிப்படு த்தி னார். அதன் பி ன், மு தல்
தூ தனு டைய செய்தி யை உரு வாக்கு ம்படி யாக, வேதாகமத்தி ற்கு ள்
அமைந்து ள்ள, அதி லி ரு ந்தே பெறப்பட்டு நிலைநிறு த்தப்பட்ட
நியமங்களைப் பயன்படு த்து ம் ஒரு தூ தரை அவர் எழு ப்பி னார். 1831-இல்,
கி றி ஸ்து வி ன் வரலாற்றி ல் யோவான் ஸ்நானகர் மூ லம் செய்தி மு றை
வடி வமைக்கப்பட்டது போலவு ம், ஒவ்வொரு சீ ர்தி ரு த்த இயக்கத்தி லு ம்
செய்தி மு றையாக வடி வமைக்கப்பட்டது போலவு ம், மி ல்லரின் செய்தி யு
மு றையாக வடி வமைக்கப்பட்டது . நியாயத்தீ ர்ப்பு ஆரம்பமடைவதை

அறி வி க்கு ம் மு தல் தூ தனு டைய செய்தி யான மி ல்லரின் செய்தி , இ
இரு பது ஆண்டு களைக் கொண்ட தீ ர்க்கதரிசன காலப்பகு தி யி ன்
பயன்பாட்டி னால் நேரடி யாக நிலைநிறு த்தப்படு கி றது . அது வேதாகமத்
தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஆறாம் இராஜ்யமாகி ய அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு கள்
தோன்றி ய ஆரம்பத்தி ல் அளிக்கப்பட்ட எச்சரிக்கையி ன் செய்தி யாக
இரு ந்தது .

1996 ஆம் ஆண்டில் Future for America எனும் ஊழியம் தொடங்கப்பட்டது; 1989 ஆம் ஆண்டில் முத்திரை நீக்கப்பட்டிருந்த மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தி—அதாவது, பாப்பரசராட்சியின் கொடிய காயம் குணமடைதலும் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமும் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட செய்தி—The Time of the End எனும் தலைப்புடைய ஒரு இதழில் வெளியிடப்பட்டது. அட்வென்டிசத்தின் முடிவிலிருந்த செய்தி, அதன் ஆரம்பத்திலிருந்த செய்தி முறையாக வடிவமைக்கப்பட்டதுபோலவே முறையாக வடிவமைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் அந்தச் செய்தி காலத்தின் மீது நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது; மேலும் அது தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் அடங்கியிருந்த சத்தியங்களின் மேலதிக வளர்ச்சியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. 1776 இல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் பிறந்ததிலிருந்து இருநூற்று இருபது ஆண்டுகள் கடந்த 1996 ஆம் ஆண்டில், அட்வென்டிசத்தின் முடிவிலிருந்த செய்தி முறையாக வடிவமைக்கப்பட்டு, மூன்று தூதர்களின் செய்திகள் மேலதிகமாக வளர்ச்சியடைந்ததைக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாம் ராஜ்யத்தின் வரலாற்றில் குடியரசுக் கொம்பும் புராட்டஸ்டண்ட் கொம்பும் ஆகியவற்றின் இணைவரலாற்றைப் பற்றி நாம் ஆராயும்போது, புராட்டஸ்டண்ட் கொம்பு யார் என்பதையும், அது யார் அல்ல என்பதையும் புரிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

> உன்னைத்தான் தேவனுக்குப் பரிசோதிக்கப்பட்டவனாகக் காட்டும்படி, வெட்கப்படத் தேவையில்லாத தொழிலாளியாகவும், சத்தியவார்த்தையைச் சரியாகப் பகுத்து வழங்குகிறவனாகவும் இருக்க முயற்சி செய். ஆனால் அசுத்தமும் வீணுமான பேச்சுகளை விலக்கு; ஏனெனில் அவை இன்னும் அதிகமான தேவபக்தியின்மைக்கு வளர்ச்சியடையும். 2 தீமோத்தேயு 2:15, 16.